

FRANCS I CAMPS

“El canvi propiciat al congrés no em va semblar positiu”

Les eleccions europees del 2009 han significat una nova desfeta electoral dels partits progressistes i nacionalistes del País Valencià. En el cas del PSPV-PSOE, la diferència amb el PP -15%- ha doblat la del 2004 -7,5%- i ha superat també la del 1999 -12%- , una tendència negativa encetada el 1993 que no fa sinó agreujar-se a cada comici que passa.

—Ni la fi del cicle de bonança econòmica ni la imputació de Francisco Camps no es tradueixen en una reducció de l'avantatge electoral del PP sobre el PSPV-PSOE. El vostre túnel no té eixida?

—L'esquerra pot guanyar, i tant que pot guanyar... Però ha de fer un plantejament ben diferent. No guanyarem només pels problemes del contrari, has de convèncer la gent que ho faràs millor. Els ciutadans associen el PP amb el partit que els ha governats en temps

Joan Lerma, president de la Generalitat Valenciana del 1982 al 1995 i secretari general del PSPV-PSOE del 1979 al 1997, troba a faltar un “refermament del projecte valencià” al si del partit: “Només fem introspecció”, diu.

de prosperitat, i això costa molt de canviar. D'una altra banda, a l'imaginari de molta gent encara hi ha la crisi anterior, la de començament dels anys 90, quan Espanya arribà al 24% de desocupats

també sota un govern del PSOE. Pel que respecta a la imputació del president, els ciutadans no són els qui han de jutjar-lo, això depèn dels tribunals. Ara bé, tenim un govern valencià que no governa i hem de transmetre a la gent que ens en cal un de nou, si és que volem un futur millor.

—El País Valencià lidera el creixement de la desocupació, però els socialistes sou incapaços de convèncer que això és degut a la feblesa del model econòmic autòcton. Ni una hipotètica condemna judicial a Camps tampoc no garanteix que el PP perda suport electoral.

—La ciutadania percep el cas Gürtel com un episodi de corrupció personal. En aquest sentit, Camps assumeix una responsabilitat global per un cas que no li competeix en exclusiva. Cal fer veure que al darrere hi ha un problema més gran, una manera de governar: no és una qüestió personal, sinó que s'han creat empreses paral·leles per tal de finançar-se. Com que tot plegat no s'ha enfocat bé, en cas que Camps fora condemnat, això s'entendria com una responsabilitat personal, no del PP en conjunt. Això no ens afegiria, per tant, més possibilitats de governar. Si no convencem els valencians que disposem d'un projecte millor, no guanyarem mai.

—Patiu pel 2011? Ja no es tracta tant d'escurçar distàncies amb el PP com de no perdre els últims ajuntaments d'anomenada que us queden, Elx i Gandia.

—No està predeterminat, això. El PP responsabilitza el govern de Madrid de la situació econòmica i es plany pel model de finançament. És cert que tenim un milió més d'habitants, però molts ignoren que és el model aprovat en temps d'Aznar. Encara més: fou Aznar, qui va blindar-lo per llei contra el creixement de la població, fou ell qui digué que era el model definitiu. Hem de tenir més capacitat d'expressió en qüestions com aquesta. És clar que els mitjans de comunicació ho condicionen tot, però nosaltres sempre hem tingut una organització molt important, capaça de difondre les idees. En aquest tipus d'organització avui no s'hi creu, però és l'única manera que tenim d'arribar realment a la societat.

—El PSPV sovint acusa els mitjans de comunicació de tots els seus mals.

—Queixar-se del tractament dels mitjans és partir com a perdedor. Sabent la realitat, cal trobar la manera de superar-la. Cal millorar la capacitat de comunicació, sens dubte, com també cal aprofitar una organització que té milers i milers de militants. Cal que el projecte arribe de forma clara i nítida, i això és ben simple d'explicar: modernització i política social. Aquest discurs no arriba prou a la ciutadania.

—**“D’una vegada per totes, canvi”, deia el lema amb què Jorge Alarte va optar a liderar el partit. El detecteu?**

—El canvi encara ha de venir. El canvi propiciat al congrés no em va semblar positiu. Jo, d'aquell congrés, n'esperava un altre canvi: un referment del projecte valencià. Potser es tracta només d'una impressió meua, però hi va haver més implicació de la direcció federal que no calia. Aquest no va ser un bon començament per al nou secretari general, tot i que té una capacitat important de fer política.

—**Vau tenir la sensació que s'acabava l'etapa del PSPV i que venien els de fora a salvar-vos?**

—Jo no crec en aquesta mena de salvació. Només guanyarem quan els ciutadans valencians s'adonen que són la nostra prioritat primera. Cal refermar un projecte socialista valencià, espere que Jorge Alarte siga una part d'allò que va dir i una part d'allò que va dir la resta. Si uneix el partit, tindrem més possibilitats de guanyar les eleccions.

—**Parleu sovint amb ell?**

—Sí, sí. Tenim una relació fluida i normal, com abans del congrés. Això no significa que ell participe de la meua manera de veure les coses, però.

—**Us demana consells?**

—No necessita cap consell meu.

—**Joan Ignasi Pla, Joaquim Puig i Francesc Romeu, figures molt des-**

tacades del partit, diuen que no els telefona mai. És normal, això?

—Ell va fer un plantejament rupturista amb el passat, i aquestes actuacions en són la conseqüència. Potser ha estat massa ocupat, té moltes coses a fer... I al llarg del temps comptarà amb tot-hom.

—**El seu aval, majories absolutes a Alaquàs, feien pensar que es tractava d'una persona propera, que generava empatia. El percebeu així? Pot ser un líder de masses?**

—Estic convençut que pot ser-ho. En tot cas, tinc una visió de la política molt diferent de la que pot tenir un alcalde. Ser alcalde és molt complicat, cal un contacte permanent amb la gent, però la Generalitat és una altra cosa. És clar que importa la proximitat, però compta molt més la visió estratègica. Està per veure que un bon alcalde siga un bon president de la Generalitat.

—**Ha d'eixir més de la seu del partit i trepitjar el carrer?**

—D'ací a les eleccions, ha de tenir un contacte molt especial i intens amb la ciutadania. No n'hi ha prou, però, de veure la gent. També has de tenir clar quin missatge vols transmetre-li, i en aquest sentit hi ha tres elements definitoris del projecte socialista: organitzar la convivència, modernitzar la societat valenciana més enllà de la propaganda i cohesionar-la a través de les polítiques socials. És això, que hem de dir a la gent.

—**Més enllà de les cares, al congrés del setembre van enfrontar-se dues ideologies?**

—Hi havia més punts en comú que no semblava. Dit això, no estic gens d'acord amb el model organitzatiu que va aprovar-se: ha implicat un retrocés molt important per a la societat valenciana. L'organització comarcal havia estructurat la societat, i ara vivim una transició cap a una estructura diferent...

—**...Com la del PP.**

—Com la del PP, sí. No és el projecte que jo vull per al meu partit, em sembla un endarreriment. És això, que calia revisar del passat per funcionar més bé? Doncs jo no ho hauria revisat.

—**N'hi havia, i n'hi ha, que volen revisar el nom.**

—Revisar-lo era simbolitzar que començava una nova etapa. Si el nou

projecte s'haguera expressat amb contundència, no haguera tingut cap inconvenient a parlar-ne; si no, és una qüestió superficial.

—**Un dels retrets que us fan al si del PSPV és no haver marcat distàncies amb el PSOE quan éreu president. Fins i tot Alarte insinua que cal fer un discurs més autònom.**

—Pense que va ser al contrari: per culpa de marcar massa distància, algú va voler renovar-me. Tinc la consciència ben tranquil·la respecte a les relacions amb Espanya, per tant. Vaig consolidar un projecte valencià, nítidament valencià, amb un nivell de relacions d'igual a igual que avui no existeix. No vaig transmetre a la societat aquesta relació peculiar, no vaig fer una qüestió política de l'enfrontament amb Madrid.

—**Quines foren les diferències principals?**

—Per exemple, en el camp de la concertació social: sempre vaig aconseguir el pacte entre patronal i sindicats, mentre a l'àmbit nacional hi havia vagues generals. Quant al finançament autonòmic, vam discrepar obertament del model aprovat, un model que teòricament afavoria Catalunya, com tots els que s'han aprovat. Pel que fa a les infraestructures, vam qüestionar la reconversió de Sagunt, vam fer que l'autovia directa Madrid-València no passara per Albacete i vam topar per culpa de l'AVE, perquè volíem un AVE Madrid-València-Barcelona per comptes del Madrid-Saragossa-Barcelona. El senyor Pujol, per cert, en ocasions perd la memòria: diu que sempre ha estat l'únic defensor de l'eix mediterrani, i, de fet, aleshores va negar-se de ple a aquest traçat.

—**Quan el PSPV-PSOE critica la manipulació de Canal 9, el PP respon que no hi ha hagut cap sentència judicial per aquest motiu, com sí que va passar a la vostra època.**

“Vaig consolidar un projecte valencià amb unes relacions d'igual a igual que avui no existeix”

“En cas que Camps fora condemnat, això no ens afegiria més possibilitats de governar”

—Miren d'autoexculpar-se d'una realitat que coneixen a la perfecció. Saben molt bé, però, que no és veritat. Zaplana, a l'oposició, eixia quan volia. Ara, el cap de l'oposició no hi apareix mai.

—**Camps es fa un fart de dir que ací abans “no passava res”, que tot era “en blanc i negre”. Per què us ha costat sempre vendre la vostra gestió?**

—Abans aquesta comunitat funcionava, creixia en qualitat de vida i qualitat democràtica, i avui cadascú fa allò que vol. Si analitzem els paràmetres econòmics, som a la cua de totes les comunitats. Ací ara no es pren cap decisió estratègica, deixen fer i prou.

—**Milers de persones que us votaven, però, avui únicament se senten representades pel PP. Ha canviat la societat o és el PP, que l'ha abduïda?**

—La societat ha canviat, el PP ha canviat i el Partit Socialista encara ha canviat més: ara només fem introspecció. Quan Jorge Alarte ix al congrés i diu que cal canviar totalment respecte al passat, potser dispara on no toca. Hauria de mirar què ha canviat a la societat i després veure en què hem de canviar nosaltres. La nostra política era l'encertada. Ara potser tenim alguna deriva radical, cal pensar-hi... No pots dir que abans les coses es feien malament i que ara no. Abans guanyàvem, i ara no. Segurament no fem el plantejament correcte. Potser hem de dir què fariem nosaltres si fórem al govern, per tal de sintonitzar millor amb la societat. No es tracta de dir que no fèiem les coses bé ni d'oblidar el passat.

—**L'encerta Alarte, quan diu que Camps ha perdut 300.000 vots respecte a les eleccions valencianes del 2007 i que el PSPV-PSOE s'hi ha acostat 3 punts? Si els comicis hagueren estat autonòmics, el resultat podria haver estat encara pitjor.**

—Són eleccions diferents, i cal comparar-les amb les europees anteriors. En cas que hagueren estat unes autonòmiques, hi hauria participat més gent i això hauria modificat el resultat. En quin sentit? Doncs depèn de la percepció que la societat té sobre allò que vols fer.

—**Si analitzem les dades del 7J a les principals ciutats governades pels socialistes —Elx, Gandia, Burjassot, Vinaròs, Onda, Alaquàs—, el pano-**

PRATS I CAMPS

“Zapatero i Alarte tenen plantejaments similars... Una altra cosa és que em semblen bé”

rama és descoratjador. Si mirem els resultats d'Esquerra Unida i Bloc Nacionalista Valencià, passa igual. Comptat i debatut, signariu de repetir el 2011 els resultats del 2007? Evitar un bipartidisme que us obligaria a superar en vots el PP i mantenir els ajuntaments més importants, vaja.

—En el temps que queda, tenim moltes possibilitats de transmetre a la societat què li convé. El nostre discurs és molt millor que no el del PP. Tenim la responsabilitat de dur a la victòria

“No pots dir que abans les coses es feien malament i que ara no. Abans guanyàvem, ara no”

aquest projecte. Si no, la nostra gent se sentiria frustrada i caldria revisar els nostres plantejaments polítics.

—**Caldria diferenciar-se més del PP, aleshores?**

—Òbviament, però no pel fet de diferenciar-nos-en, sinó perquè allò que fa no convé a la majoria de la societat.

—**Penseu que el PSPV-PSOE camina en sentit invers, que mira de convergir amb el PP en segons quines posicions?**

—Jo crec que no, però vull insistir-hi: en l'aspecte organitzatiu, hem comès una errada. Amb l'estructura que s'han inventat ara no tenim la capacitat de mobilitzar ni d'estructurar la realitat social valenciana d'abans. Com a impulsor de l'estructura comarcal, considere que és a anys llum de l'actual. A més, l'estructura provincial tendeix a diferenciar cadascuna de les tres opcions i a diluir el projecte de país.

—**Quan sentiu parlar José Luis Rodríguez Zapatero i Jorge Alarte, us fa la impressió que l'un pronuncia un discurs més progressista que no l'altre?**

—Zapatero i Alarte tenen uns plantejaments similars... Una altra cosa és que em semblen bé [riu]. No veig cap diferència substancial entre tots dos.

Victor Maceda